

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

20. června 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti terorismu – Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Článek 1 odst. 4 a 6 – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Článek 2 odst. 3 – Rozhodnutí Rady ponechávající organizaci na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů – Platnost“

Ve věci C-458/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht Saarbrücken (zemský soud v Saarbrückenu, Německo) ze dne 21. srpna 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 28. srpna 2015, v trestním řízení proti

K. P.,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci předsedy pátého senátu, F. Biltgen (zpravodaj) a C. Vajda, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: D. Dittert, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. září 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za K. P. A. Golzemem a A. Naglerem, Rechtsanwälte,
- za Radu Evropské unie B. Driessenem a J.-P. Hixem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi T. Ramopoulosem a F. Erlbacherem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 24. ledna 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti:

- rozhodnutí Rady 2007/445/ES ze dne 28. června 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a zrušují rozhodnutí 2006/379/ES a 2006/1008/ES (Úř. věst. 2007, L 169, s. 58);
- rozhodnutí Rady 2007/868/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/445/ES (Úř. věst. 2007, L 340, s. 100);
- rozhodnutí Rady 2008/583/ES ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES (Úř. věst. 2008, L 188, s. 21);
- rozhodnutí Rady 2009/62/ES ze dne 26. ledna 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2008/583/ES (Úř. věst. 2009, L 23, s. 25), a
- nařízení Rady (ES) č. 501/2009 ze dne 15. června 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2009/62/ES (Úř. věst. 2009, L 151, s. 14),

v rozsahu, v němž byli Tygři osvobození tamilského Ílamu (dále jen „LTTE“) těmito akty ponechání na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci trestního řízení zahájeného proti K. P. týkajícího se údajného poskytnutí finančních prostředků ve prospěch LTTE v období od 11. srpna 2007 do 27. listopadu 2009.

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 3 Dne 28. září 2001 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci 1373 (2001), ve které stanovila rozsáhlé strategie pro boj proti terorismu, a zejména pro boj proti jeho financování. Bod 1 písm. c) této rezoluce mimo jiné stanoví, že všechny státy bezodkladně zmrazí finanční prostředky a jiný finanční majetek nebo hospodářské zdroje osob, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat nebo se účastní takových činů nebo napomáhají jejich spáchání, subjektů vlastněných nebo kontrolovaných těmito osobami a osob a subjektů jednajících jménem takových osob a subjektů nebo podle jejich pokynů.
- 4 Uvedená rezoluce neobsahuje seznam osob, vůči kterým se mají tato omezující opatření použít.

Unijní právo

Společný postoj 2001/931/SZBP

5 K provedení rezoluce 1373 (2001) Rady bezpečnosti Organizace spojených národů přijala Rada Evropské unie dne 27. prosince 2001 společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 93; Zvl. vyd. 18/01, s. 217).

6 Článek 1 tohoto společného postoje stanoví:

„1. Tento společný postoj se v souladu s následujícími články vztahuje na osoby, skupiny a subjekty, které jsou zapojeny do teroristických činů a jejichž seznam je uveden v příloze.

[...]

4. Seznam uvedený v příloze je vypracován na základě přesných informací nebo materiálů v příslušném spisu, ze kterých vyplývá, že příslušný orgán přijal na základě závažných a věrohodných důkazů nebo stop rozhodnutí ve vztahu k dotyčným osobám, skupinám a subjektům, které se týká zahájení vyšetřování nebo trestního stíhání za teroristický čin, pokus o spáchání teroristického činu, účast na něm nebo napomáhání k jeho spáchání nebo odsouzení za takové činy. Do seznamu mohou být zahrnuty osoby, skupiny a subjekty uvedené Radou bezpečnosti Organizace spojených národů jako osoby, skupiny a subjekty spojené s terorismem a proti nimž Rada bezpečnosti OSN nařídila sankce.

Pro účely tohoto odstavce se ‚příslušným orgánem‘ rozumí justiční orgán, nebo pokud justiční orgány nemají pravomoc v oblasti, které se týká tento odstavec, rovnocenný příslušný orgán v této oblasti.

[...]

6. Jména osob a subjektů na seznamu uvedeném v příloze se budou pravidelně, nejméně však jednou za šest měsíců, prověřovat s cílem zjistit, zda trvají důvody pro jejich uvedení v seznamu.“

7 Společný postoj 2001/931 v příloze obsahuje „[p]rvní seznam osob, skupin a subjektů uvedených v článku 1 [...]“, na němž LTTE uvedeni nejsou. Tato příloha byla několikrát revidována.

8 LTTE byli poprvé zařazeni na tento seznam společným postojem Rady 2006/380/SZBP ze dne 29. května 2006, kterým se aktualizuje společný postoj 2001/931 a zrušuje společný postoj 2006/231/SZBP (Úř. věst. 2006, L 144, s. 25).

Nařízení č. 2580/2001

9 Vzhledem k potřebě přijmout nařízení k provedení opatření popsanych ve společném postoji 2001/931 na úrovni Evropské unie, přijala Rada nařízení č. 2580/2001.

10 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„1. Pokud není podle článků 5 a 6 povoleno jinak,

a) všechny finanční prostředky a jiné finanční a hospodářské zdroje patřící některé fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo jimi vlastněné nebo držené se zmrazují;

b) žádné finanční prostředky ani jiné finanční a hospodářské zdroje nesmějí být ani přímo, ani nepřímo zpřístupněny žádné fyzické ani právnické osobě, skupině nebo subjektu uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

2. Pokud není v člancích 5 a 6 povoleno jinak, zakazuje se poskytovat finanční služby fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

3. Rada jednomyslně vypracuje, přezkoumává a mění seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje toto nařízení, v souladu s čl. 1 odst. 4, 5 a 6 společného postoje 2001/931/SZBP; tento seznam obsahuje

- i) fyzické osoby, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat, účastní se takových činů nebo napomáhají jejich spáchání;
- ii) právnické osoby, skupiny nebo subjekty, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat, účastní se takových činů nebo napomáhají jejich spáchání;
- iii) právnické osoby, skupiny nebo subjekty vlastněné nebo kontrolované jednou fyzickou nebo právnickou osobou, skupinou nebo subjektem nebo více fyzickými nebo právnickými osobami, skupinami nebo subjekty uvedenými v bodech i) a ii), nebo
- iv) fyzické nebo právnické osoby, skupiny nebo subjekty jednající jménem nebo na pokyn jedné fyzické nebo právnické osoby, skupiny nebo subjektu nebo několika fyzických nebo právnických osob, skupin nebo subjektů uvedených v bodech i) a ii).“

11 Rada téhož dne 27. prosince 2001 přijala rozhodnutí 2001/927/ES, kterým se stanoví seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 (Úř. věst. 2001, L 344, s. 83). LTTE nebyli na tomto seznamu uvedeni.

Akty týkající se zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001

12 Rozhodnutím 2006/379/ES ze dne 29. května 2006, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/930/ES (Úř. věst. 2006, L 144, s. 21), Rada poprvé zařadila LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001.

13 Zařazení LTTE na tento seznam bylo zachováno rozhodnutím Rady 2006/1008/ES ze dne 21. prosince 2006, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 (Úř. věst. 2006, L 379, s. 123), a následně akty Rady dotčenými v původním řízení, tedy rozhodnutími 2007/445, 2007/868, 2008/583 a 2009/62, jakož i nařízením č. 501/2009. Odůvodnění každého z těchto aktů bylo sděleno LTTE po jejich přijetí.

Německé právo

14 Ustanovení § 34 Außenwirtschaftsgesetz (zákon o zahraničním obchodu, dále jen „AWG“) ve znění použitelném v období od 8. dubna 2006 do 23. dubna 2009 stanovilo:

„[...]

(4) Trestem odnětí svobody od šesti měsíců do pěti let bude potrestán každý, kdo

[...]

2. poruší přímo použitelný, v *Bundesanzeiger* zveřejněný zákaz vývozu, prodeje, dodání, zpřístupnění, předání, poskytování služeb, investování, podpory nebo obcházení uvedeného zákazu, stanovený právním předpisem Evropských společenství, jenž byl přijat k provedení hospodářské sankce, kterou přijala Rada Evropské unie v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

[...]

(6) Trestem odnětí svobody v délce nejméně dva roky bude potrestán každý, kdo

[...]

2. se jednání uvedeného v odstavcích 1, 2 nebo 4 dopustí v rámci profesní činnosti nebo jako člen organizované skupiny vytvořené k pokračujícímu páčání těchto činů za účasti jiného člena této skupiny.

[...]“

15 Ustanovení § 34 AWG ve znění platném v období od 24. dubna 2009 do 11. listopadu 2010 bylo formulováno takto:

„[...]

(4) Trestem odnětí svobody od šesti měsíců do pěti let bude potrestán každý, kdo

[...]

2. poruší přímo použitelný, v *Bundesanzeiger* zveřejněný zákaz vývozu, dovozu, převozu, dopravy, prodeje, dodání, zpřístupnění, předání, poskytování služeb, investování a podpory nebo obcházení uvedeného zákazu, stanovený právním předpisem Evropských společenství, jenž byl přijat k provedení hospodářské sankce, kterou přijala Rada Evropské unie v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky. [...]

[...]

(6) Trestem odnětí svobody v délce nejméně dva roky bude potrestán každý, kdo

[...]

2. se jednání uvedeného v odstavcích 1, 2 nebo 4 dopustí v rámci profesní činnosti nebo jako člen organizované skupiny vytvořené k pokračujícímu páčání těchto činů za účasti jiného člena této skupiny.

[...]“

16 Po přepracování AWG jsou tato ustanovení nyní v podstatě obsažena v § 18 odst. 1 a 8 tohoto zákona.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

17 V rámci vyšetřování týkajícího se třetích osob byla provedena domovní prohlídka v bytě K. P. Mezi zabavenými věcmi se nacházely finanční dary ve prospěch LTTE a reklamní letáky týkající se manifestace pořádané posledně uvedenou organizací.

- 18 K. P. byl z důvodu podezření, že je místním vedoucím Tamilské koordinační komise v Sársku (Německo), ze strany Staatsanwaltschaft Saarbrücken (státní zastupitelství v Saarbrückenu, Německo), obžalován z toho, že se dopustil porušení § 34 odst. 4 bodu 2 a § 34 odst. 6 bodu 2 AWG ve 43 případech trestných činů spáchaných v jednočinném souběhu jako člen organizované skupiny. V období od 11. srpna 2007 do 27. listopadu 2009 zúčastněný vybral od Tamilů žijících v Německu dary ve výši 69 385 eur a předal je Tamilské koordinační komisi se sídlem v Oberhausenu (Německo) pro účely financování ozbrojeného boje proti ústřední srílanské vládě na Srí Lance.
- 19 Na jednání konaném dne 1. července 2015 K. P. před předkládajícím soudem tvrdil, že zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 je neplatné, a nemůže proto představovat právní základ pro odsouzení za trestný čin za období dotčené v původním řízení.
- 20 V tomto ohledu K. P. odkázal jednak na rozsudek ze dne 29. června 2010, E a F (C-550/09, EU:C:2010:382), v němž dospěl Soudní dvůr k závěru, že zařazení jiné organizace (Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi) na tento seznam je neplatné, a jednak na rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 16. října 2014, LTTE v. Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), jímž Tribunál rozhodl o zrušení prováděcích nařízení přijatých Radou v letech 2011 až 2014 v rozsahu, v němž ponechaly LTTE na uvedeném seznamu. Tytéž důvody neplatnosti jsou přitom podle K. P. použitelné na rozhodnutí a nařízení Rady dotčená v původním řízení.
- 21 Předkládající soud uvádí, že trestní ustanovení AWG odkazují za účelem vymezení skutkových podstat protiprávního jednání na jiné právní předpisy, jako jsou rozhodnutí Rady, kterými se provádějí hospodářské sankce v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.
- 22 Předkládající soud má za to, že je tedy ve vztahu k věci, která je předmětem původního řízení, třeba ověřit, zda je zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 platné pro období od 11. srpna 2007 do 27. listopadu 2009.
- 23 Vzhledem k důvodům uvedeným v rozsudku ze dne 16. října 2014, LTTE v. Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), totiž existují pochybnosti o tom, zda bylo toto zařazení provedeno v souladu s požadovanými podmínkami, přičemž bylo upřesněno, že období dotčené v původním řízení předchází obdobím dotčeným ve věcech, v nichž byl vydán uvedený rozsudek.
- 24 V případě, že by zařazení LTTE na tentýž seznam muselo být prohlášeno za neplatné, zanikl by zákaz zpřístupnění podle čl. 2 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2580/2001.
- 25 Předkládající soud dodává, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná vzhledem k tomu, že K. P. nebyl přímo dotčen rozhodnutími a nařízeními dotčenými v původním řízení ve smyslu článku 263 SFEU a že žaloba na neplatnost podaná zúčastněným proti těmto aktům by nebyla přípustná.
- 26 Za těchto podmínek se Landgericht Saarbrücken (zemský soud v Saarbrückenu, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:
- „Je zařazení [LTTE] na seznam podle čl. 2 odst. 3 [nařízení č. 2580/2001] v období od 11. srpna 2007 do 27. listopadu 2009, a to zejména na základě rozhodnutí Rady
- ze dne 28. června 2007 ([2007/445]),
 - ze dne 20. prosince 2007 ([2007/868], ve znění opravy z téhož dne),
 - ze dne 15. července 2008 ([2008/583]),
 - ze dne 26. ledna 2009 [(2009/62)]

a nařízení [č. 501/2009], neplatné?“

K předběžné otázce

- 27 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda jsou akty Rady dotčené v původním řízení platné v rozsahu, v němž zachovaly zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001.
- 28 Předkládající soud by zejména rád zjistil, zda důvody, které vedly Tribunál v jeho rozsudku ze dne 16. října 2014, LTTE v. Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), jehož výrok byl potvrzen rozsudkem Soudního dvora ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), ke zrušení aktů Rady, která v letech 2011 až 2014 ponechala LTTE na tomto seznamu, lze rovněž uplatnit vůči aktům Rady dotčeným v původním řízení.

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 29 Podle ustálené judikatury je věcí vnitrostátního soudu, před kterým je projednávána otázka týkající se platnosti aktu přijatého orgány Evropské unie, posoudit, zde je rozhodnutí o předběžné otázce nezbytné pro vydání jeho rozsudku, a tudíž požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o této otázce (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. července 2010, Afton Chemical, C-343/09, EU:C:2010:419, bod 13, jakož i ze dne 4. května 2016, Philip Morris Brands a další, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 31).
- 30 V tomto ohledu je třeba připomenout, že každý účastník řízení má právo namítat před vnitrostátním soudem, který se věcí zabývá, neplatnost ustanovení obsažených v unijních aktech, která jsou základem pro přijetí vnitrostátního rozhodnutí nebo aktu v jeho neprospěch, což může přimět uvedený soud, který sám o sobě nemá pravomoc k prohlášení jejich neplatnosti, aby se v tomto ohledu obrátil na Soudní dvůr prostřednictvím žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. června 2010, E a F, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 45).
- 31 Přiznání tohoto práva však předpokládá, že tento účastník řízení neměl právo podat přímou žalobu na základě článku 263 SFEU proti těmto ustanovením, jejichž důsledky pociťuje, aniž měl možnost domáhat se jejich zrušení (rozsudek ze dne 29. června 2010, E a F, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 46).
- 32 I když zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 v období od 11. srpna 2007 do 27. listopadu 2009 přispělo v projednávané věci na základě § 34 odst. 4 AWG k vznesení obžaloby vůči K. P., předkládající soud správně připomíná, že přímá žaloba podaná K. P. proti aktům Rady dotčeným v původním řízení by nebyla přípustná.
- 33 K. P. totiž nebyl osobně zařazen na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, neboť toto zařazení se týkalo LTTE jakožto organizace. Kromě toho, jak zdůraznila generální advokátka v bodě 30 svého stanoviska, ze skutečností ve spisu, které má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že K. P. měl funkci místního vedoucího v Tamilské koordinační komisi v přísné hierarchii pod dohledem územních vedoucích a dalších odpovědných osob na úrovni Německa. Vzhledem k pozici, již zúčastněný v této hierarchii zastával, není pochyb o tom, že by mu nebyla přiznána pravomoc zastupovat LTTE v rámci žaloby na neplatnost podané k unijnímu soudu proti aktům dotčeným v původním řízení. Stejně tak na něj rozhodně nelze nahlížet tak, že byl těmito akty osobně dotčen ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, pokud jimi nebyl zasažen z důvodu určitých vlastností, které jsou pro něj zvláštní, nebo skutkové situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. ledna 2007, PKK a KNK v. Rada, C-229/05 P, EU:C:2007:32, body 72 až 74).
- 34 Z výše uvedeného plyne, že předběžná otázka je přípustná.

K meritu předběžné otázky

K rozsahu přezkumu platnosti

- 35 Z ducha spolupráce, kterým se má řídit průběh řízení o předběžné otázce, vyplývá, že je nezbytné, aby vnitrostátní soud uvedl v předkládacím rozhodnutí konkrétní důvody, proč má za to, že odpověď na jeho otázky týkající se výkladu či platnosti některých ustanovení unijního práva je nezbytná pro vyřešení sporu (rozsudek ze dne 4. května 2016, Philip Morris Brands a další, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 47).
- 36 Proto je důležité, aby vnitrostátní soud uvedl konkrétní důvody, které jej vedly k pochybnostem o platnosti některých ustanovení unijního práva, a tedy důvody neplatnosti, které mohou být podle jeho názoru přijaty. Takový požadavek vyplývá rovněž z čl. 94 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora (rozsudek ze dne 4. května 2016, Philip Morris Brands a další, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 48 a citovaná judikatura).
- 37 Informace poskytnuté v předkládacích rozhodnutích nemají pouze umožnit Soudnímu dvoru, aby podal užitečné odpovědi, ale mají rovněž poskytnout vládám členských států, jakož i ostatním zúčastněným možnost předložit vyjádření v souladu s článkem 23 statutu Soudního dvora Evropské unie. Je na Soudním dvoru, aby zajistil, že tato možnost bude zachována s ohledem na to, že na základě tohoto článku jsou zúčastněným oznamována pouze předkládací rozhodnutí společně s překladem do úředního jazyka každého členského státu, a není jim poskytnut vnitrostátní spis, který byl Soudnímu dvoru případně předán předkládajícím soudem (rozsudek ze dne 4. května 2016, Philip Morris Brands a další, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 49 a citovaná judikatura).
- 38 Z výše uvedeného vyplývá, že v rámci otázky týkající se platnosti ustanovení unijního práva musí Soudní dvůr přezkoumat platnost takového ustanovení právě ve vztahu k důvodům neplatnosti uvedeným v předkládacím rozhodnutí.
- 39 V projednávané věci si předkládající soud klade otázku platnosti pěti aktů Rady, které zachovaly zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, tedy rozhodnutí 2007/445, 2007/868, 2008/583 a 2009/62 a nařízení č. 501/2009.
- 40 Předkládající soud mimoto výslovně odkazuje na důvody, které vedly Tribunál v jeho rozsudku ze dne 16. října 2014, LTTE v. Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), k rozhodnutí zrušit zařazení LTTE na seznam během let 2011 až 2014, jež bylo potvrzeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583).
- 41 K. P. však ve své odůvodněné žádosti o nařízení ústního jednání tvrdil, že v rámci projednávané věci je rovněž věcí Soudního dvora, aby posoudil platnost rozhodnutí Rady, které vedlo k prvotnímu zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, v projednávaném případě rozhodnutí 2006/379. Jak totiž jasně vyplývá z bodu 51 rozsudku ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), ponechání osoby, skupiny nebo subjektu na tomto seznamu v podstatě představuje pouze prodloužení prvotního zařazení. Předkládající soud kromě toho výslovně odkázal na rozsudek ze dne 29. června 2010, E a F (C-550/09, EU:C:2010:382, bod 55), v němž Soudní dvůr prohlásil zařazení subjektu na uvedený seznam za neplatné vzhledem k tomu, že ani rozhodnutí, jímž byl tento subjekt zařazen na tentýž seznam, ani následná rozhodnutí ponechávající toto zařazení v platnosti, nebyla dostatečně odůvodněna podle zákonných podmínek pro použití nařízení č. 2580/2001.

- 42 Na jedné straně však na rozdíl od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 29. června 2010, E a F (C-550/09, EU:C:2010:382), v níž žádné z dotčených rozhodnutí neobsahovalo odůvodnění, z bodu 13 tohoto rozsudku vyplývá, že všechny akty dotčené v původním řízení doprovází odůvodnění, proč je podle Rady ponechání zařazení LTTE na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 nadále odůvodněné.
- 43 Na druhé straně je třeba konstatování učiněné v bodě 51 rozsudku ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), podle něhož ponechání osoby, skupiny nebo subjektu na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 představuje v podstatě prodloužení prvotního zařazení, vykládat v rámci prověření trvání nebezpečí zapojení této osoby, této skupiny nebo tohoto subjektu do teroristických činností, přičemž jedinou relevantní otázkou pro posouzení vhodnosti tohoto ponechání na seznamu je v zásadě otázka, zda se od dotčeného zařazení nebo od předchozího prověření skutková situace změnila tak, že již neumožňuje dospět k témuž závěru ohledně tohoto nebezpečí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 46).
- 44 Prvotní rozhodnutí o zařazení osoby, skupiny nebo subjektu na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a následný akt, který toto zařazení zachovává, jsou totiž dvě odlišná právní opatření přijatá na různých právních základech, přičemž první vychází z čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 a předpokládá existenci vnitrostátního rozhodnutí příslušného orgánu a druhý vychází z čl. 1 odst. 6 tohoto společného postoje a nevyžaduje existenci takového vnitrostátního rozhodnutí. Toto rozlišování lze vysvětlit tím, že ponechání osoby, skupiny nebo subjektu na uvedeném seznamu je nejen prodloužením prvotního zařazení, ale především předpokládá trvání takového nebezpečí, že tato osoba, tato skupina nebo tento subjekt jsou zapojeny do teroristických činů, jak bylo původně konstatováno Radou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 59 až 61).
- 45 Za těchto okolností – a vzhledem k tomu, že předkládající soud neformuloval výslovnou žádost v tomto smyslu – projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti aktů Rady, jimiž se nařizuje ponechání LTTE na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 během dotyčného období, nezakládá povinnost Soudního dvora přezkoumat platnost rozhodnutí, jímž se nařizuje prvotní zařazení.
- 46 Rozšířit kontrolu platnosti na akty, na něž se nevztahuje žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, by ostatně mohlo, jak to uvedla generální advokátka v bodě 36 svého stanoviska, připravit zúčastněné strany o možnost předložit vyjádření podle článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie a zasáhnout do jejich práva na obhajobu.

K platnosti aktů dotčených v původním řízení

- 47 Jak vyplývá z bodu 28 tohoto rozsudku, je věcí Soudního dvora, aby přezkoumal platnost rozhodnutí a nařízení Rady, která byla dotčena v původním řízení, s ohledem na zrušení aktů nařizujících ponechání LTTE na seznamu v letech 2011 až 2014, o němž rozhodl Tribunál ve svém rozsudku ze dne 16. října 2014, LTTE v. Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), a potvrdil jej Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583).
- 48 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že když je platnost rozhodnutí nařizujícího ponechání osoby, skupiny nebo subjektu na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 napadena před unijním soudem, tento je konkrétně povinen ověřit, zda byla zaprvé dodržena povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU, a tudíž zda jsou uváděné důvody dostatečně přesné a konkrétní, a zadruhé, zda jsou tyto důvody podloženy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017,

Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 70). Je třeba upřesnit, že v projednávané věci se pochybnosti předkládajícího soudu týkají pouze toho, jak Rada dodržuje svou povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o akty dotčené v původním řízení.

- 49 V tomto kontextu je ještě třeba připomenout, že z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, aby se tak zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a aby příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 138; ze dne 29. června 2010, E a F, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 54, a ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 29).
- 50 Pokud jde o podmínky, za nichž Soudní dvůr může v rámci přezkumu zařazení osoby, skupiny nebo subjektu na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 rozhodnout o ponechání tohoto zařazení v platnosti, je třeba poukázat na to, jak již bylo připomenuto v bodě 44 tohoto rozsudku, že článek 1 společného postoje 2001/931 rozlišuje mezi prvotním zařazením osoby, skupiny nebo subjektu na uvedený seznam podle jeho odstavce 4 na straně jedné a ponecháním již zařazené osoby, skupiny nebo subjektu na tomtéž seznamu podle jeho odstavce 6 na straně druhé (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 58).
- 51 Ačkoli prvotní rozhodnutí o zařazení na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 ze strany Rady vyžaduje, aby toto zařazení založila na přesných informacích nebo materiálech ve spisu, jež dokládají, že rozhodnutí bylo příslušným orgánem přijato, naproti tomu v případě následných rozhodnutí o ponechání na tomto seznamu je tento orgán povinen uvést skutečnosti umožňující prokázat, že prověřil, zda se od dotčeného zařazení nebo od předchozího prověření skutková situace nezměnila tak, že již neumožňuje dospět k těmto závěru ohledně účasti osoby, skupiny nebo subjektu na teroristických činnostech (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 45 a 46 a citovaná judikatura).
- 52 V rámci ověřování, zda nebezpečí zapojení dotčené osoby, skupiny nebo subjektu do teroristických činností trvá, musí být kromě zohlednění toho, jak bylo později naloženo s vnitrostátním rozhodnutím, které sloužilo za základ pro prvotní zařazení této osoby, skupiny nebo subjektu na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, zejména zohledněny novější skutkové okolnosti prokazující, že uvedené nebezpečí nadále trvá (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 156, jakož i ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 52 a 54).
- 53 V projednávané věci z odůvodnění aktů dotčených v původním řízení vyplývá, že se Rada pro účely ponechání zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 opírala zejména o dvě rozhodnutí přijatá příslušnými orgány Spojeného království v průběhu roku 2001, která sloužila jako základ pro prvotní zařazení LTTE na tento seznam, jakož i o existenci dvanácti činů spadajících pod pojem „teroristický čin“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 společného postoje 2001/931, které této organizaci mohly být přičítány.
- 54 V důsledku toho, a jak uvedla generální advokátka v bodech 51 až 53 svého stanoviska, tato odůvodnění umožnila LTTE, aby se seznámili se zvláštními a konkrétními důvody, kvůli nimž měla Rada za to, že zařazení jejich názvu na uvedený seznam muselo být zachováno.
- 55 Pokud jde o otázku, zda tyto důvody byly dostatečné k prokázání toho, že riziko zapojení LTTE do teroristických činností trvá, je třeba připomenout, že v rozsudku ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), v němž se jednalo o legalitu aktů, které zachovaly zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 v průběhu let 2011 až 2014, Soudní dvůr nejprve uvedl, že mezi přijetím rozhodnutí Spojeného království, jež sloužila za základ pro prvotní zařazení na tento seznam, v průběhu roku 2001 a přijetím aktů, které zachovaly toto zařazení v průběhu let 2011 až 2014, uplynula značná doba. Soudní dvůr poté konstatoval, že jak vyplynulo

z odůvodnění těchto aktů, LTTE utrpěli vojenskou porážku ohlášenou srílanskou vládou v květnu 2009, jež tuto organizaci výrazně oslabil. Soudní dvůr z toho vyvodil, že Rada byla povinna založit ponechání LTTE na uvedeném seznamu na novějších informacích dokládajících, že nebezpečí zapojení LTTE do teroristických činností nadále trvá (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 55).

- 56 V tomto ohledu je třeba zaprvé konstatovat, že v projednávaném případě uplynula kratší doba mezi přijetím vnitrostátních rozhodnutí, jež sloužila za základ pro prvotní zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, a přijetím aktů dotčených v původním řízení.
- 57 Jak uvedla generální advokátka v bodě 60 svého stanoviska, mezi datem spáchání posledního teroristického činu, z něhož Rada vycházela ve svých jednotlivých odůvodněních, a to 16. říjnem 2006, a prvním aktem dotčeným v původním řízení, a to rozhodnutím 2007/445, které bylo přijato dne 28. června 2007, uplynulo o něco více než osm měsíců. Kromě toho tento první akt odděluje méně než dva roky od posledního aktu dotčeného v původním řízení, tedy od nařízení č. 501/2009, přijatého dne 15. června 2009. Nelze tedy mít za to, že teroristické činy, které byly spáchány v průběhu roku 2006, ve spojení s vnitrostátními rozhodnutími příslušných orgánů Spojeného království, která byla přijata v průběhu roku 2001, představovaly skutkové údaje, které byly příliš zastaralé, aby odůvodnily ponechání zařazení LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 prostřednictvím přijetí aktů dotčených v původním řízení.
- 58 Zadruhé, pokud jde o věcný vývoj okolností, Soudní dvůr již rozhodl, že vojenská porážka LTTE v měsíci květnu 2009 představovala významnou změnu okolností, jež mohla zpochybnit další trvání nebezpečí zapojení LTTE do teroristických činností, a že Rada byla povinna uvést v odůvodněních rozhodnutí přijatých v průběhu let 2011 až 2014 ponechávajících LTTE na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 informace, o něž by bylo možné opřít její posouzení, podle něhož navzdory uvedené vojenské porážce bylo pravděpodobným záměrem LTTE pokračovat v teroristických útocích na Srí Lance (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Rada v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 79).
- 59 Zatímco k vojenské porážce LTTE došlo dne 15. května 2009, je v projednávané věci přitom třeba uvést, že nařízení č. 501/2009, které bylo přijato dne 15. června 2009, a představuje tak mezi akty dotčenými v původním řízení jediný akt přijatý po této vojenské porážce, nezmiňuje ani tuto událost a, a *fortiori* ani důvody, proč bylo nezbytné, aby LTTE byli navzdory této porážce ponecháni na uvedeném seznamu.
- 60 Jak uvedla generální advokátka v bodě 61 svého stanoviska, je pravda, že šest měsíců, v jejichž rámci se má provést povinný přezkum v souladu s čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931, je krátká doba, takže i v případě, že nedošlo k žádnému teroristickému činu v rámci daného období, či v případě vojenské porážky, k níž došlo v měsíci předcházejícím tomuto období, může být ponechání na seznamu na nové období považováno za obezřetnostní opatření.
- 61 Vzhledem k možnosti volného uvážení, kterou má Rada v rámci preventivních opatření zaměřených na předcházení teroristickým činnostem a zajištění správné rovnováhy mezi zachováním mezinárodního míru a bezpečnosti a ochranou základních práv a svobod dotyčné osoby, je totiž třeba Radě přiznat právo ponechat dotyčnou osobu, skupinu nebo subjekt na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, a to i po nedávném ukončení teroristické činnosti jako takové, pokud to okolnosti odůvodňují.
- 62 V projednávané věci však platí, že i za předpokladu, že se Rada domnívala, že i navzdory vojenské porážce bylo předčasné vyřadit LTTE z tohoto seznamu, stejně měla na základě povinnosti odůvodnění, která je jí uložena, povinnost uvést příslušné důvody. Neexistence jakéhokoli vysvětlení v tomto ohledu tedy představuje, jak uvedla generální advokátka v bodě 66 svého stanoviska, nesplnění povinnosti podle článku 296 SFEU, která vede k neplatnosti nařízení č. 501/2009.

- 63 Ze souhrnu výše uvedeného plyne, že přezkum předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost rozhodnutí 2007/445, 2007/868, 2008/583 a 2009/62. Nařízení č. 501/2009 je naproti tomu neplatné v rozsahu, v němž byli LTTE ponecháni na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001.

K nákladům řízení

- 64 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) Přezkum předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost:

- rozhodnutí Rady 2007/445/ES ze dne 28. června 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a zrušují rozhodnutí 2006/379/ES a 2006/1008/ES;
- rozhodnutí Rady 2007/868 ze dne 20. prosince 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/445/ES;
- rozhodnutí Rady 2008/583/ES ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES, a
- rozhodnutí Rady 2009/62/ES ze dne 26. ledna 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2008/583/ES.

- 2) Nařízení Rady (ES) č. 501/2009 ze dne 15. června 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2009/62/ES, je neplatné v rozsahu, v němž byli Tygři osvobození tamilského Ílamu tímto nařízením ponecháni na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu.

Podpisy.